SUNT FĂCUȚI DIN CARNE

— “They're Made Out of Meat”—

Nominated for Nebula Award for Best Short Story 1991

de Terry Bisson

Traducerea: Teniță Cătălin

– Ei sunt făcuți din carne.
– Carne?
– Carne. Sunt făcuți din carne.
– Carne?
– Nu este nici un dubiu asupra acestui fapt. Am selectat câțiva din diferite părți ale planetei, i-am luat la bordul navei noastre şi am probat acest fapt. Sunt complet din carne.
– E imposibil. Cum rămâne cu semnalele radio? Mesajele către stele?
– Folosesc undele radio ca să comunice dar semnalele nu vin de la ei. Sunt produse de maşini.
– Şi cine a făcut maşinile? Aceia sunt cei pe care trebuie să-i contactăm.
– Ei au făcut maşinile. Asta încerc să-ți spun. Carnea a fabricat maşini.
– E ridicol. Cum poate carnea să facă o maşină? Îmi cer să cred în existența cărnii inteligente.
– Nu îți cer, îți spun sigur. Aceste creaturi sunt singura rasă inteligentă din acest sector şi sunt făcuți din carne.
– Poate sunt asemenea orfoleilor. Îi ştii, o formă de viață inteligentă bazată pe carbon care trece printr-un stagiu când sunt din carne.
– Nu! Ei se nasc carne şi mor carne. I-am studiat pe câțiva dintre ei de-a lungul câtorva cicluri de viață, ceea ce n-a durat prea mult.
– Scuteşte-mă. Bine, poate sunt făcuți parțial din carne. Ştii tu, ca şi weddileii. Un cap de carne cu un creier de plasmă electronică.
– Nu! Ne-am gândit la asta de vreme ce nu capete de carne ca şi weddileii. Dar ți-am spus, am verificat. Sunt numai din carne.
– Nu au creier?
– Ba da, au şi creier. Doar că acel creier este făcut din carne. Asta încerc să-ți spun.
– Şi... cu ce gândesc?
– Nu vrei să înțelegi nu-i aşa? Refuzi să pricepi ce-ți spun. Gândesc cu creierul. Cu creierul din carne.
– Carne gânditoare! Îmi cer să cred în existența unei cărni gânditoare.
– Da, carne gânditoare! Carne conştientă! Carne care iubeşte. Carne care visează. Carne care face totul! Vrei să accepți situația sau trebuie s-o iau de la capăt?
– Dumnezeule! Deci vorbeşti serios. Sunt făcuți din carne.
– Mulțumesc, în sfârşit! Chiar aşa, sunt făcuți din carne. Şi tot încearcă să ne contacteze de vreo sută de ani de-ai lor.
– Dumnezeule! Şi ce vrea carnea de la noi?
– Pentru început vrea să vorbească cu noi. Îmi imaginez că apoi vor dori să exploateze universul, să intre în contact cu alte rase, să schimbe idei şi informații. Lucrurile obişnuite!
– Şi noi va trebui să fim cei care vor vorbi cu carnea.
– Corect. Uite ce mesaje trimit prin radio „Salut! E cineva acolo? E cineva acolo?" şi tot felul de lucruri de astea.
– Deci înseamnă că vorbesc. Schimbă cuvintele, idei, concepte?
– Bineînțeles. Dar o fac prin intermediul cărnii.
– Parcă ziceai că folosesc undele radio.
– Aşa este, dar ce crezi că transmit prin radio? Sunete ale cărnii. Ştii şi tu cum plescăie sau pocneşte carnea producând un zgomot. Ei vorbesc

plescăindu-şi cărnurile. Ba chiar pot să şi cânte cu ajutorul aerului care trece prin cărnurile lor.

– Dumnezeule! Carne care cântă. Asta chiar că-i prea mult. Şi ce sfat mi-ai da?

– Oficial sau neoficial?

– Ambele!

– Oficial, mi se cere să contactăm şi să înregistrăm toate rasele inteligente din acest cvadrat al universului fără prejudecăți, teamă sau părităinire. Neoficial, propun să ştergem toate înregistrările şi să uităm povestea!

– Speram că-mi vei spune asta.

– Pare o decizie dură dar există în toate o limită. Chiar ai vrea să intrăm în contact cu carnea?

– Sunt întru totul de acord cu tine. Ce-am putea să le zicem? „Salut, carne! Cum vă merge?" Pe cîte plante sunt răspândiți?

– Doar pe una. Ei pot călători spre alte planete în containere speciale de carne, dar nu pot trăi acolo. Şi fiind din carne, ei pot să călătorească doar prin C-spațiu, ceea ce îi limitează la viteza lumini: şi face ca posibilitatea să realizeze un contact cu o altă rasă să fie foarte mică. De fapt, infinitezimală.

– Deci v-om pretinde că ei nu există în acest univers.

– Corect.

– Crud dar, cum ai spus-o şi tu, cine vrea să se întîlnească cu carnea? Dar cum rămâne şi cu ceilalți la bordul navelor, cei pe care s-au făcut experimente? Eşti sigur că nu-şi vor aduce aminte?

– Dacă îşi vor aminti, vor considera că au fost nişte fantasme. Le-au umblat prin capete şi ei vor crede că noi n-am fost decît un vis!

– Un vis al cărnii! Cît de potrivit ca noi să fim un vis al cărnii.

– Şi am marcat întregul sector ca fiind neocupat.

– Bine. Sunt de acord atît oficial cît şi neoficial. Cazul este închis. Mai e ceva interesant prin această parte a galaxiei.

– Da, o aglomerare inteligentă de hidrogen într-o stea de clasa a IX-a în zona G 445. A intrat în contact cu noi acum 2 rotații galactice şi vrea să colaborăm.

– Toți fac aşa.

– Şi de ce nu? Închipuiești cît de insuportabil, cît de rece ar fi universul dacă am fi singuri...

[Originally published in „*Omni*", Apr. 1991. În românește povestirea a fost publicată în *Jurnalul SF* nr. 77/ 1994]